

§ 6 a, stk. 3

Bestemmelsen udvider den nuværende hjemmel i § 7, stk. 1, således at miljøministeren fremover også vil kunne fastsætte nærmere regler om »beskadigelse eller ødelæggelse« af visse træer og ikke kun om »fældning« af visse træer. Ligeledes udvider bestemmelsen den eksisterende hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om forbud mod ødelæggelse af redesteder til også at omfatte yngle- eller rasteområder.

Til nr. 4 (§ 7)

Bestemmelsen i stk. 1 gennemfører habitatdirektivets artikel 12, stk. 1, litra b. Forbuddet gælder forsættelig forstyrrelse af de dyrearter, der er omfattet af bilag 1 til loven. Forbuddet omfatter forstyrrelser i forhold til alle livsstadier af de omfattede dyrearter.

Bestemmelsen i stk. 2 lovfæster princippet i fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 5, litra d om, at fugle skal beskyttes mod forsættelig forstyrrelse. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

Med hensyn til definition af forstyrrelse henvises ligeledes til bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 2.

Efter forslaget omfatter forbuddet alene forstyrrelser med skadelig virkning for arten eller bestanden. Direktivet anvender en anden formulering, men forslaget er i overensstemmelse med Europa-Kommissionens vejledning om habitatdirektivets artikel 12, hvorefter forbuddet omfatter forsættelige forstyrrelser, der er skadelige for arten eller bestanden, for eksempel ved at have negativ effekt på overlevelseschancerne for en bestand eller dens evne til reproduktion eller dens reproduktionssucces. Hvis forstyrrelsen medfører en indskrænkning af artens eller bestandens udbredelsesområde, vil det som altovervejende hovedregel være en overtrædelse af forbuddet.

For eksempel kan aktiviteter, der forstyrrer marsvin i sådan en grad, at de fordrives fra vigtige fødesøgningsområder, være omfattet af forbuddet i § 7, stk. 1.

Det er Miljøministeriets vurdering, at den fortolkning, som Kommissionen har anlagt i forhold til habitatdirektivets artikel 12, litra b, også vil blive anlagt i forhold til fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 5, litra d. Det vil således ikke nødvendigvis indebære en overtrædelse af forbuddet i § 7, stk. 2 at skræmme beskyttede arter af gæs væk fra marker med vintersæd, hvis der findes alternative fødesøgningsmuligheder i nærheden. Maskinstøj i forbindelse med landbrugsdrift vil heller ikke i almindelighed indebære overtrædelse af forbuddet mod forstyrrelser. Omvendt kan forsættelige forstyrrelser af sjældne ynglefugle, f.eks.

bortskræmning fra redesteder, få betydning for bestanden, hvorved forbuddet kan blive overtrådt.

Forstyrrelsen skal efter den danske tekst i habitatdirektivets artikel 12, stk. 1, litra b og fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 5, litra d være forsættelig. Dette indebærer, at det kun er forstyrrelser, der foretages med forsæt, der kan straffes. Som eksempel på forsættelig forstyrrelse kan nævnes bevidst bortjagning af en fugleflok fra en redekoloni, hvilket vil kræve dispensation fra bestemmelserne. En forstyrrelse vil være forsættelig, hvis der er handlet med hensigt til at forstyrre, eller hvis en forstyrrende aktivitet gennemføres med viden eller formodning om, at arten findes i området, eller hvor aktiviteten fortsættes efter at det viser sig, at arten bliver forstyrret. Straffarhed forudsætter dog herudover, som nævnt ovenfor, at den har negativ virkning for arten eller bestanden.

Bestemmelsen om forbud mod forstyrrelse er ikke til hinder for, at der kan udøves jagt på arter, for hvilke, der er fastsat jagttid.

Til nr. 5 (§ 9 a, stk. 4)

Miljøministeriet forestår udarbejdelsen af vejledning om, hvilke typer arealer, udvalgte arter som flagermus og hasselmus opholder sig på, og hvilken driftsform, der normalt vil kunne forebygges, at den almindelige drift beskadiger eller ødelægger yngle- eller rasteområder (god praksis).

Som supplement vil ministeren etablere en rådgivningsordning til beskyttelse af pattedyr, der er omfattet af lovens bilag 1, hvor den enkelte lodsejer kan rekvirere rådgivning i forbindelse med mere omfattende aktiviteter i forbindelse med jordbrugsdriften.

Til nr. 6 (§ 15, stk. 3)

I § 15, stk. 1, er det angivet, at jægere skal have fast bopæl i Danmark for at kunne udnytte retten til ikke-erhvervsmæssig jagt på fiskeriterritoriet.

Forslaget til nyt stk. 3 er nødvendig for at sikre overensstemmelse med EU-retten.

Det er hensigten at opretholde bopælskravet i det omfang, det ikke strider imod regler i EU og EØS samarbejdet. Ændringen vil betyde, at EU-borgere der har opnået en nærmere tilknytning til Danmark, får mulighed for at gå på fritidsjagt på havet. Eksempelvis vil en EU-borger med arbejde i Danmark, fremover kunne jage på havet på samme vilkår, som en person der bor i Danmark.

Det fastholdes, at der ikke må drives erhvervsmæssig jagt på fiskeriterritoriet. Jagtudøvelse vil fortsat forudsætte gyldigt dansk jagttegn samt overholdelse af øvrige regler i forbindelse med jagt.